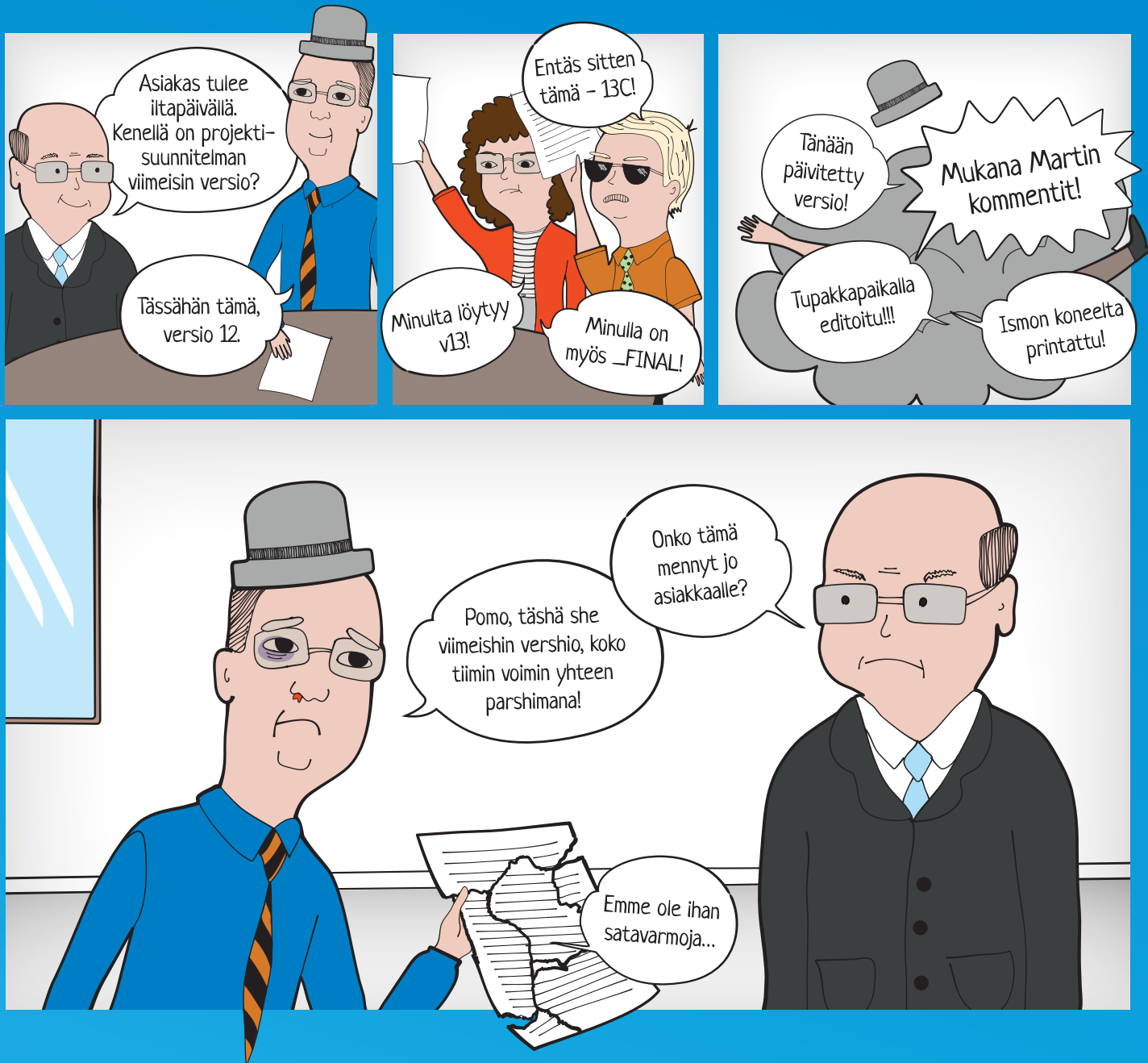

INFECTO

ON KAKSITAPAA TUNNISTAA JA LÖYTÄÄ VIIMEISIN VERSIO. TUSKAINEN... TAI M-FILES.

M-Filesin hallintaratkaisu uudistaa yritysten tavan tallentaa, varmistaa ja jakaa informaatiota. Ainutlaatuinen, helppokäyttöinen järjestelmämme organisoii ja käsittelee tietoa perustuen sen sisältöön, ei sijaintiin.

Tuhannet yritykset yli 100 maassa ovat liittyneet M-Files-vallankumoukseen parantaakseen tuottavuuttaan ja toimintansa laatua.

Annamme mielellämme lisätietoa siitä, kuinka M-Files auttaa sinun yritystäsi keskittymään olennaiseen. Soita **03 3138 7500**, mene osoitteeseen www.m-files.com tai lähetä yhteydenottopyyntö osoitteeseen sales@m-files.com.

 M-Files[®]
DYNAMIC CONTENT MANAGEMENT

Sisällysluettelo

Infacto 2/2014

4	Pääkirjoitus
5	Puheenjohtajan palsta
7	TEK-palsta
8	Harjoitteluni McKinsey & Companylla
10	KesäCasenPurku
12	Haastattelussa Tommi Mahlamäki
14	Kesätöissä ABB:llä
15	Fuksiviikko kuvina ja taittajan pulmia
16	Suunnistus Indecs Challengeen voittoon
18	Lakituksia UlkoXQ:lla
19	Vinkkejä fukseille
20	Tšekissä pannaan parhaiten a.k.a. ulkoXQ 2014

Jukka Tuomisto ja Mikko Rahikainen juonittelemassa KCP:ssä. Kuva: Laura Yltävä

Tuomas Ilvonen ja Fanni Laurila Dresdeniläisessä ravintolassa litran tuopit kädessään. Kuva: Laura Yltävä

Pohdintoja juhlista, kesästä ja kodista

Päätoimittaja haistelee syksyn uusia tuulia

Tässä istun taas pitkältä tuntuneen tauon jälkeen kokoamassa syksyn ensimmäistä Infactoa ja pohdin, mitä tämä syksy on tuonut tullessaan. Ainakin lauman uusia fukseja, jotka ovat osoittautuneet kiitettävän aktiivisiksi ainakin mitä tulee tapahtumiin osallistumiseen. Ja iso kiitos ja hatun nosto erityisesti niille fukseille, jotka tarttuivat rohkeasti kynään kun pyysin heitä kirjoittamaan kokeumksistaan Infactoon.

Joudun kuitenkin suureksi harmikseni ilmoittamaan Teille, rakkat lukijat, ettei tästä lehdestä löydy janoamaanne skuuppia tämän vuoden fuksiviikosta. Sen tapahtumat jäänevät ainaiseksi arvoitukseksi niille, jotka eivät sille päässeet osallistumaan. Laatujournalisminälkäänne löytyy kyllä muuta varsin kiinnostavaa luettavaa, joten voitte nyt huokaista helpotuksesta. Tarjolla on ainakin kuulumisia sekä UlkoXQ:lta sekä KCP:stä.

Syksy on aina täynnä uusia alkujä. Omalla kohdallani syksy toi mukanaan uuden kodin, jonka saan ilokseni jakaa en enempää enkä vähempää kuin mailman parhaan henkilön kanssa. Lisäksi syksyn myötä tuli uusi harrastus, pyöräily, ja sen myötä uudet tavoitteet. Vuoden vaihtuessa oli tavoitteenani tuoda tähän lehteen jotain uutta, ehkä pientä faceliftiä. Ulkomuoto on ainakin erilainen, siitä, onko koko kokonaisuus hyvä vai huono päätätte te.

Uskon vakaasti, että teiltä lukijoilta löytyy myös tavoitteita ja ideoita. Ne liittyvät ehkä Infacton, ehkä kiltahuoneen tai ylipäänsä killan toiminnan kehittämiseen, joten kerätkää jo nyt rohkeutta lähteä toteuttamaan niitä tavoitteita ensi vuoden hallitukseen. Hallitustoimintaan osallistuminen on loistava tilaisuus nähdä miten kiltatoiminta oikeastaan pyöriikään, eivät ne suklaat, oluet ja maidot kävele

itse killan kaappeihin eikä se ole satumaa, etteivät indecsiläiset joutuneet jonottamaan yötä myöten lippuja Hämeenkadun Approon.

Hallituksen jäsenenä saat mahdollisuuden vaikuttaa, tai ainakin sanoa painavan mielipiteesi asioihin, kun niistä päätetään ja tiedät kaikkien tapahtumien päivämäärät muuttaman kuukauden etukäteen. Saat myös mahdollisuuden päästä edustamaan Indeciä muiden kiltujen ja ainejärjestöjen vuosijuhlille, tilaisuus siis vetää se muutaman kerran käytetty ihana iltapuku päälle siis vielä muuttaman kerran tai toisaalta tilaisuus päästä tapaamaan vaikkapa niihin ihaniin iltapukuihin pukeutuneita lääkäriopiskelijoita. Yhtä ruusuilla tanssimista siis!

Tavoiterikasta syksyä toivottaen,
Ellinoora Korpela
Infacton päätoimittaja 2014

Santtu Loimusalo ja Ellinoora Korpela ReddalXQ:lla, Tikkurilalta saadut suojalasit päässään. Kuva: Laura Yltävä

Täristäkö kylmästä vai jännästä?

Puheenjohtaja antaa kiitosta uusille fukseille

Tänä aamuna minua palelsi koulumatkalla. Otoksella $n = 4$ totean, että hytinä bussipysäkillä syyskuun korvilla korreloi vahvasti muutaman asian kanssa: Pimeä tulee jo liian aikaisin. Talvitakki pitää hakea häkivarastosta. Ensimmäisen periodin kurssit on maisteltu ja refleksi jäädä nukkumaan liian aikaisten luentojen kohdalla alkaa tulla lihaskuivuuksia. Uudet fuksitkin on ajettu sisään, joten kiltan ei enää ruuhka-aikana mahdu sisään. Toisaalta syksyn toiminta on polkaistu käyntiin ja edessä on pelkkää jännää!

Se on mainittava, että olen silti Indecsin kuopuksista ylpeä. Se että otetaan kiltahuone omaksi on täsmälleen oikein. Se että hoidetaan haalari-projekti systemaattisesti, nopeasti ja kauniisti on täsmälleen oikein. Ja se että fuksit peittosivat osallistujamäärässä kaikki muut vuosikurssit syksyn ensimmäisessä sportticupissa oli täsmälleen komeaa. Rehellisen esimerkillistä toimintaa koko loppujäsenistölle! Hyvä fuksit!

Samaa intoa saa näyttää pitkin syksyä vaikkapa palautteiden ja hallitustyöryhmien muodossa – molempia tarvitaan paljon. Uusi hallitus valitaan ja toimintasuunnitelma sekä budjetti päätetään syyskokouksessa 20. päivä marraskuuta. Perinteisesti killan yleiskokous on ollut tilaisuus jossa käydään läpi valtaisia teksti- ja numerohirviöitä, joista vain kokeneilla hallitustoimijoilla on ymmärrys, mutta teemme töitä selkeyden eteen.

Tavoitteena on yksinkertaistaa dokumentteja ja tiedottaa koko marraskuun ajan mahdollisuuksista vaikuttaa ensi vuoden toimintaan, siten että itse yleiskokouksesta saadaan koko jäsenistöä koskettava tapahtuma. Sinulle, joka haet silkkaa aistinautintoa, tarjolla on kahvia, teetä, munkkia, fuksipisteitä ja värikkäitä powerpointteja sekä exceleitä hivelemään jokaisen tutalaisen verkkokalvoja.

Muistakaa että syksy tarjoaa opiskelun lisäksi myös tekemistä. Kirjoitushetkellä kalenterista löytyy esimerkiksi LaitosXQ, Fuksisitsit, SuurteollisuusXQ, Kinkybileet, TIMES-

casekilpailu sekä JouluXQ. Muistakaa osallistua kaikkeen, myös muiden kiltien tapahtumiin! Samaan hengenvetoon: toivottavasti jokaiselta löytyy aikaa myös rentoutumiseen, sillä killan tapahtumat ovat tunnetusti melkoista suorittamista.

Nähdään siellä ja täällä! Tulkaa kaikki moikkaamaan vanhaa vaikkapa ex-cuille, aion olla ja kertoa vitsejä niillä kaikilla.

Rakkaudella
Tommi Valkonen
Tuotantotalouden kilta Indecsin PJ
2014

Tommi Valkonen hallitusesittelyssä fuksiviikolla. Kuva: Laura Yltävä

Julkaisija ja kustantaja:

TTY:n tuotantotalouden kilta
Indecs
hallitus@indecs.fi
www.indecs.fi

Päätoimittaja:

Ellinoora Korpela
ellinoora.korpela@student.tut.fi

Taittaja:

Laura Yltävä
laura.yltava@student.tut.fi

Painopaikka:

Kopioniini, Tampere

Painomäärä:

50kpl

Kuvat:

Laura Yltävä

JOIN THE **NEW** **GENERATION** OF GLOBAL BUSINESS DEVELOPERS!

REDDAL is a global growth company that offers business development as a service. Contrary to consulting companies, our work builds on continuous client contracts enabling us to drive true impact and build sustainable value. Together with the senior management of our client companies, we work on issues ranging from strategy through operational efficiency to financial turnarounds. In addition to developing new knowledge and insight, we participate in executing the solutions we create with our clients. Our mission is to drive growth in companies of all sizes, ranging from start-ups to large global corporations.

WE VALUE courage, honesty and entrepreneurial spirit which are strongly present in our working culture. We enjoy helping others to succeed, be they our clients, colleagues or any other people in our network. Our people have a strong analytical mindset and they are not afraid to take responsibility. This enables us as individuals to grow fast alongside our company and our clients. At the same time, we value and strive for a healthy work-life balance.

WE ARE CURRENTLY looking for talented and entrepreneurial students to join our growing team as full-time analysts or spring/summer interns 2015. For internships, we mainly seek 3rd year university students and above. Studies in engineering, finance or economics typically provide a firm basis for strong analytical skills that are a prerequisite for success in our work. However, we appreciate diversity and encourage people with different backgrounds to apply.

We accept applications for full-time positions on a rolling basis. The deadline for internship applications is

October 15, 2014

TO APPLY, please submit your CV, cover letter, university transcript and high school diploma to recruiting@reddal.com.

For more information, visit **REDDAL.COM**
or email marko.malkia@reddal.com or ulrike.schneider@reddal.com

REDDAL

www.reddal.com

TEK - muutakin kuin makkaraa ja ruusuja

Tällä kertaa TEK-dekkari siirtyy yhden Infacton ajaksi tauolle, jotta voidaan taas muistella mitä muuta TEK on kuin makkaraa ja ruusuja. Millaisia etuja juuri Sinulla on TEK:n jäsenenä ja mistä on mahdollista saada tietoa työelämään liittyvissä kysymyksissä.

Mikä se TEK olikaan?

No tietenkin Suomen suurin diplomi-insinöörien ja arkkitehtien etu- ja palvelujärjestö, jolla on sinun lisäksesi noin 73 000 muutakin jäsentä. TEK kehittää tekniikan alan koulutusta yhdessä yliopistojen kanssa ja vuonna 2010 TEK lahjoitti TTY:lle 750 000 €. TEK pitää Sinun puoliasi työmarkkinoilla TEK on mukana neuvottelemassa ylempien toimihenkilöiden työehtosopimuksia akavalaisten neuvotteluorganisaatioiden kautta.

Mitä hyötyä Sinulle on olla TEK:n jäsen?

TEK tarjoaa toki makkaraa IC:ssä ja ruusut vuosijuhlilla, mutta TEK:n jäsenenä sinulla paljon muitakin etuja. TEK tarjoaa muun muassa seuraavaa:

- Työsuhdeneuvontaa
- Palkkaneuvontaa
- Urapalveluja
- Oikeusturvaa
- Ammattilehtiä

TEK:n sivuilta löydät opintopistemääriin perustuvat palkkataulukot sekä jo valmistuneiden diplomi-insinöörien keskipalkat. Näitä voit hyvin käyttää lähtökohtana työpaikan palkkaneuvotteluissa. Jos työsopimuksessasi on jokin kohta joka ihmetyttää sinua tai vaikuttaa jotenkin laittomalta, voit keskustella TEK:n lakimiesten kanssa ja he tarkastavat työsopimuksesi ilmaiseksi. TEK:n lakimiehiä saa tottakai käyttää muihinkin työelämään liittyviin lainopillisiin kysymyksiin kuin työsopimuksen ongelmiin.

Näiden lisäksi voit ja sinun kannattaa TEK:n jäsenenä turvata valmistumisen jälkeinen toimeentulosi liittymällä jo opintojen aikana IAET-kassan jäseneksi. IAET on työttömyyskassa, jonka vuosimaksu vuonna 2014 oli vaivaiset 78 €. Jokaisen kannattaa liittyä kassan jäseneksi heti ensimmäisenä kesätyön saatuaan. Kasaan voi liittyä ensimmäisenä työpäivänä ja ansiosidonnaiseen päivärahaan (joka

on paljon parempi kuin pelkkä peruspäiväraha) oikeuttavat 26 työviikkoa saa helposti kerättyä jo opiskeluaikana (noin 3 kesää), sillä viikot voi keräyttää osissa.

Mistä saat lisää tietoa?

TEK:iin liittyvissä kysymyksissä voit laittaa sähköpostia allekirjoittaneelle tai nykäistä hihasta käytävillä tai killassa. Myös seuraavat nettisivut ovat hyviä tiedon lähteitä:

www.tek.fi/opiskelijat

www.teekkari.fi

www.teekkarintyokirja.fi

www.jasenedut.fi

Lisäksi TEK löytyy myös Facebookista, Twitteristä, LinkedInistä ja Pinterestistä.

TEK terveisin KYHinne

Ida Myllyharju

ida.myllyharju@student.tut.fi

Harjoitteluni McKinsey & Companylla

Ville Väliaho kertoo kokemuksistaan harjoittelujaksolla

Ville Väliaho on Jyväskylästä kotoisin oleva viidennen vuosikurssin tutalainen. Hän aloitti TTY:llä syksyllä 2010, ja päätyi mutkien kautta valisemaan pääaineekseen talouden ja liiketoiminnan Johtamisen sekä sivuaineekseen Ohjelmistotekniikan. Ville on työskennellyt aiemmin suuressa suomalaisessa teollisuusyrityksessä, mutta syksyllä 2013 hän päätti etsiä uusia haasteita – hän päätti hakea harjoitteluun McKinseylle. Vuotta myöhemmin Villen harjoittelujakso McKinseyllä on ohi ja hän on palannut Tampereelle viimeistelemään opintonsa. Nyt Ville kertoo meille, millainen kokemus harjoittelujakso oli.

Uusien haasteiden perässä Helsinkiin

Muutaman kesän teollisuusyrityksessä työskenneltyäni kaipasin uusia haasteita uralleni. Konsultointi on kiinnostanut minua ensimmäisestä konsulttiyritykseen kohdistuneesta ekskursion lähtien, ja erityisesti McKinseyn excusta oli jäänyt minulle erittäin hyvä kuva. Sinne hakeminen olikin seuraava luonnollinen askel kohti uusia haasteita.

Omalla kohdallani hakuprosessi alkoi CV:n hiomisella timanttiseen kuntoon sekä hakukirjeen laatimisella ja muutaman viikon kuluttua sainkin odottamani puhelinoiton: minut kutsuttiin Helsinkiin haastatteluun. Olin tuolloin vielä suorittamassa vaihtopintojani Singaporessa, mutta onneksi McKinsey oli joustava haastattelun ajankohdan suhteen, ja sain siirrettyä oman haastattelupäiväni vuoden 2014 alkuun.

Vaihdosta palattuani koitti haastatteluun valmistautumisen aika. Olin saanut McKinseyltä etukäteen puhe-

limitse ja sähköpostilla kuvauksen haastattelun rakenteesta, siitä, mitä haastattelulta tuli odottaa, ja miten haastatteluun voi valmistautua. Ennen haastattelua teinkin nettisivuilta löytyviä harjoitustestejä ja harjoittelin pari kertaa case-haastattelussa toimimista opiskelukavereideni kanssa. Huomasin, että tämä oli mielenrauhan kannalta hyödyllistä, sillä harjoittelun kautta tiesin konkreettisemmin, mitä haastattelulta voi odottaa.

Itse haastattelupäivänä ilmapiiri oli mielestäni luonnollinen ja rento, minkä takia minun oli helppo olla oma itseni. Jännitys karisi pois jo ensimmäisten minuuttien aikana. Tapasin ensimmäisellä haastattelukierroksella kaksi McKinseyn konsulttia, joista kummankin kanssa ratkoimme lyhyen casen ja puhuimme minun kokemuksistani sekä johtajuuden että tavoitteellisuuden saralla. Tämän lisäksi tein McKinseyn ongelmanratkaisutestin. Ensimmäisen kierroksen haastattelun jälkeen sain palautepuhelun heti samana iltana, ja minulle annettiin välittömästi palautetta siitä, mikä oli mennyt hyvin ja mihin voisin vielä

panostaa. Palaute oli mielestäni rehellistä, kehittävää ja erityisesti sellaista, mitä pystyin hyödyntämään sekä toisen kierroksen haastattelussa että muissakin tilanteissa myöhemmin elämässäni.

Ensimmäisen kierroksen jälkeen prosessi eteni melko nopeasti: jo seuraavalla viikolla sovimme ajan toisen eli viimeisen kierroksen haastatteluun, joka oli rakenteeltaan hyvin samanlainen kuin ensimmäisen kierroksen haastattelu. Pari päivää toisen kierroksen haastattelun jälkeen sain kuulla ilouutiset siitä, että minut on valittu harjoitteluun. Sain valita harjoittelujakson ajankohdan itse, ja lopulta päädyin aloittamaan McKinseyllä kesäkuussa 2014.

Elämäni opettavaisimmat viisi kuukautta

Kun mietin, mitä harjoittelultani ennen kesäkuuta odotin, voisin sanoa, että odotukseni harjoittelua kohtaan kulkivat hyvin paljon käsi kädessä sen kanssa, miksi ylipäänsä harjoitteluun hain: odotin harjoittelulta mukavia ihmisiä, kansainvälistä työskentelyympäristöä, haasteita, vastuuta ja ennen kaikkea odotin oppivani paljon. Toisaalta taas yritin lähteä harjoitteluun avoimin mielin ja katsoa, mitä tämä uusi kokemus tuo tullessaan.

Onneksi odotuksiini vastattiin täysin! Ihmiset McKinseyllä ovat äärimmäi-

“Ensimmäisen kierroksen haastattelun jälkeen sain palautepuhelun heti samana iltana, ja minulle annettiin välittömästi palautetta siitä, mikä oli mennyt hyvin ja mihin voisin vielä panostaa”

sen mukavia ja ennen kaikkea myös ammatillisessa mielessä poikkeuksellisen älykkäitä, mikä oli omalta kannaltani todella kehittävä. Koin hyvin palkitsevana myös sen, että harjoittelun loppua kohti vastuu aina vaan kasvoi ja loppuvaiheessa vastuuta oli jo todella paljon. Pääsin harjoitteluni aikana toimimaan neljässä projektissa, joten pääsin tutustumaan konsultin elämään ja työhön paremmin kuin ehkä useimmat harjoittelijat

McKinseyllä. Harjoittelun aikana työskentelyyn kuului muun muassa paljon analyysiä (tässä Excel-taidoista oli hyötyä), asiakastapaamisia, ongelmanratkaisua tiimin kanssa, tiedon etsintää ja jalostamista sekä johtopäätöksistä keskustelemista asiakkaiden kanssa. Esimerkiksi viimeinen ja pisin projektini oli due diligence-tyyppinen projekti, jossa asiakkaalla oli kiinnostusta ostaa eräs myytävänä oleva yritys. Tehtävänämmä oli analysoida yrityksen ja toimialan nykytila, tulevaisuuden näkymät sekä arvioida tulevia muutoksia toimialalla niin lainsäädännön, kilpailudynamiikan kuin kuluttajapreferenssien osalta. Vaikka projekti oli melko intensiivinen, niin voitte vain kuvitella, kuinka opettavaista tällaisen projektin tekeminen on!

“Koen olevani paljon itsenäisempi ja vastuuntuntoisempi kuin ennen harjoittelua, joten harjoittelu auttoi minua myös kasvamaan muuten kuin ammatillisesta näkökulmasta.”

Aloittaessani työt, en tiennyt paljoakaan liikkeenjohdon konsultoinnista, mutta nyt ymmärrän mitä se käytännössä on. Sitä, kuinka paljon lopulta harjoittelun aikana opin, on vaikea edes lähteä kuvailemaan. Päälimmäisenä mieleeni tulevat kuitenkin ongelmanratkaisukyvyt, sillä ne paranivat minulla harjoittelun aikana huomattavasti. Opin myös paljon eri toimialoista, itsestäni ja sellaisista asioista, joita opinnoissa ei ainakaan vielä ole tullut vastaan. Koen olevani paljon itsenäisempi ja vastuuntuntoisempi kuin ennen harjoittelua, joten harjoittelu auttoi minua myös

kasvamaan muuten kuin ammatillisesta näkökulmasta.

Työmaana koko maailma -tukikohtana Helsinki

Yhden harjoitteluaikani suurimmista opetuksista sain McKinseyn kansainvälisen työympäristön kautta. Vaikka odotin jo ennen harjoittelua, että toimintaympäristö olisi kansainvälinen, en uskonut sen olevan niin kansainvälinen kuin se oikeasti on: yllätyin positiivisesti siitä, että tiimien kokoonpanot todella ovat kulttuurillisesti erittäin heterogeenisiä. Tämä mielestäni auttaa saavuttamaan projekteissa parhaan mahdollisen lopputuloksen. Yhdessäkin tiimissä, jossa työskentelin, ei ollut minun lisäksi yhtäkään suomalaista. Tämä ei kuitenkaan tarkoittanut sitä, että olisin kokenut olevani yksin, päinvastoin. Vaikka työtehtävät olivat haastavia, on ilmapiiri McKinseyllä sellainen, että kynnys avun kysymiseen on matala ja apua saa kun sitä tarvitsee. Koinkin omien tiimityöskentelytaitojeni parantumisen kannalta erittäin hyödyllisenä sen, että pääsin työskentelemään monikulttuurisesti. Siinä samalla kielitaitoni parani väistämättä, sillä en aiemmin ollut käyttänyt englantia pääasiallisena työkielenä.

Helsinki toimi kuitenkin koko ajan tukikohtana jokapäiväisessä työssä. McKinseyllä on tapana, että vaikka tekisi projektia ulkomailla, niin perjantait vietetään aina kotitoimistolla. Omalta osaltani viikon parhaita hetkiä olivatkin yleensä perjantaiset hetket Helsingin toimistolla kollegoiden kanssa kuulumisia vaihdellen.

Harjoittelujaksoni ikimuistoisin hetki

On vaikeaa sanoa, mikä hetki kuluneiden viiden kuukauden aikana oli kaikkein ikimuistoisin, sillä mieleen-

Ville Väliaho, McKinsey & Company

painuvia hetkiä harjoittelun aikana oli lukematon määrä. Yksi kuitenkin nousee muiden yläpuolelle, ja kuvaa mielestäni hyvin sitä, mitä työskentely McKinseyllä voi olla. Oli tiistailta Helsingissä ja olin työskennellyt ensimmäisen projektini parissa noin kaksi ja puoli viikkoa. Puoli tuntia ensimmäisen projektin päättymisen jälkeen yksi esimiehistäni tuli kertomaan minulle toisesta projektista, jossa hän oli mukana, ja kysyi josko olisin kiinnostunut liittymään remmiin. Projekti kuulosti todella mielenkiintoiselta, kerroin olevani kiinnostunut ja sovimme, että siirryn kyseiseen projektiin ja tapaan tiimin jo seuraavana aamuna Lontoossa. Vielä samana iltana kymmenen tietämällä varasin aamulennon Lontoon ja aamu kahdeksalta istuinkin jo koneessa nokka kohti uutta projektia.

Kaiken kaikkiaan, harjoittelukokemukseni oli erittäin antoisa ja paljon hausempi kuin olisin koskaan osannut kuvitella! Nyt en malta odottaa, että saan opintoni valmiiksi ja pääsen jatkamaan siitä mihin harjoittelussa jäin – minulle tarjottiin nimittäin täysipäiväisen Junior Associaten paikkaa McKinseyllä ja minä tartuin tarjoukseen. Kehittävät haasteet ja oppiminen jatkuu!

Haluan toivottaa kaikille hyvää alkavaa syksyä, onnea opintoihin ja omien haasteidenne jahtaamiseen!

KesäCasenPurku

eli mitä tapahtui Orivedellä, kun Indecs valloitti kesämökin

Saunaa, kaljaa ja rakentelua nuotion loisteessa

Matkamme kohti KCP:tä alkoi Tampereelta perjantaina 18. heinäkuuta, noin kello 21.45. Aikataulun mukaan hätäisimmät olivat aloittaneet casejen purkamisen jo kello 18, joten alkuilasta tietoa mieliessään lukija joutuu tyytymään huhupuheisiin tai kuvamateriaaliin.

Kun odottavan automatkan jälkeen saavuimme mökille Orivedellä, oli toiminta kuitenkin jo täydessä vauhdissa. Ainakin kaljacaseja oli jo purettu valmiiksi, mutta kesäcasen purku oli vasta aluillaan. Kiltamme miehisimmät miehet olivat saapuessamme täydessä työn touhussa. Testosteronin tuoksu pisti neniimme heti autosta ulos astuessamme, ja näimme heidän rakentavan, mitäs muutakaan kuin, vesiliukumäkeä. Maahan oli tehty pressuista järveen johtava jono, jossa sekä laskija että liukumäessä virrannut vesi pidettiin aisoissaan maahan kiinnitetyillä lankuilla. Liukumäki uhkui taattua DIY(=Do It Yourself)-laatua.

Vieressä erehdyttävästi kokkoa muistuttavan nuotion ääressä muu porukka istui keskenään jutellen ja erään kiltamme Jukan pääosin härskejä tari-

saattaa jatkossa tarinasta uupua, eikä kerronnan järjestys luultavasti ole kronologinen, vaikka siihen onkin pyritty.

“Kiltamme miehisimmät miehet olivat saapuessamme täydessä työn touhussa. Testosteronin tuoksu pisti neniimme heti autosta ulos astuessamme, ja näimme heidän rakentavan, mitäs muutakaan kuin, vesiliukumäkeä.”

noita kuunnellen. Ilta oli alkanut jo hämärtyä, tunnelma oli lämmin (ositain suuren nuotion ansiosta), ja myös hyttyset olivat liittyneet seuraamme. Hetken istuskeltuamme ja koko tilanteen antimista nautiskeltuamme päätimme, että oli aika koeajaa myös välittömässä läheisyydessämme sijainnut rantasauna. Saunomiseen valmistautuessamme päätimme hetken mielijohteesta avata myös yhden votkapullon. Viimeistään tässä vaiheessa lukijan kannattaa suhtautua tekstiin ehdottoman kriittisesti, sillä hyvin oleellistakin informaatiota

Mystinen tapahtumasarja

Nyt päästään kuitenkin siihen tarinaan, jonka epäilen olevan syy siihen, että päädyin tämän jutun kirjoittajaksi hallituksen yksimielisellä päätöksellä. Saunomisen tienoilla minulle tuli nimittäin tarve tyhjentää rakkoni ja turhia ujostelematta valitsin lähimmän suhteellisen siveellisen paikan tälle aktiviteetille. Kun olin saanut kirkkaan oranssit uimashortsiini jalastani ja alkanut suorittaa toimenpidettä, tunsin pian jotain takapuolessani, siis siinä keskellä. Tässä vaiheessa tein, kuten jokainen vieraita objekteja pakaroidensa väliin haluamaton ihminen tekisi, eli syöksyin eteenpäin.

Ajatuksella tekstiä käsitellyt lukija on jo tässä vaiheessa tajunnut, että syöksyni suuntautui maa-alueelle, jonka olin henkilökohtaisesti juuri kastellut. Tästä syystä sain miltei välittömästi itselleni uuden nimikkeen, jonka avulla minua muistutetaan tästä tapahtumasta säännöllisin väliajoin edelleenkin. Maasta noustessani sain tietää, että takamukseni hermopäätteiden havaitsema vieras objekti oli hernekasvin osa, ja sen asettajana toimi ilmeisesti muuan tamperelaisen yliopiston ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja. Kyseinen nimike löytyy myös tekstin allekirjoituksesta, mikäli se ei ole vielä jokaisen korvia saavuttanut.

Kesäcasen purkajia rentoutumassa auringossa laiturilla. Vasemmalta alkaen: Lauri Venäläinen, Mikko Virtanen, Karim Hafez, Karoliina Salminen ja Fanni Laurila. Kuva: Laura Yltävä

Tommi Valkonen, Tuomas Ilvonen ja Mikko Virtanen käyvät tärkeätä neuvottelua beerpong-strategiasta Kuva: Laura Yltävä

Tästä eteenpäin suuntautuvasta liikkeestä muut nuotiolla istuvat kitalaiset saivat erittäin remakan naurunpyrähdyksen, sillä päädyin makaamaan kaislikkoon. Myös kaislikosta nouseminen saattoi olla hieman aikaavievämpi projekti kuin jos-sain hieman erilaisessa tilassa.

Lisää rentoutumista sekä vauhtia ja vaaratilanteita

Tämän jälkeen ilta kului mukavasti ainakin saunoessa ja uimassa, sen tarkempia tapahtumakuvauksia ei allekirjoittanut pysty antamaan. Kuitenkin vähitellen iloisesta joukostamme katosi henkilöitä nukkumaan erinäsimpiin tiloihin, kuten mökkiin, telttaan, autoon ja trampoliinille. Pian huomasi olevani yksi ainoista yhä hereillä olevista sankareista.

Lopulta päädyin nukkumaan, kun kello lähenteli seitsemää ja alle kolmen tunnin unien jälkeen alkoi tapahtua jälleen, kun osa porukasta alkoi valmistamaan aamupalaa ja liityin tähän iloiseen joukkoon hieman väsyneenä, mutta valmiina uusiin koitoksiin. Aamulla porukan yleinen ilme oli myös sen näköinen, että iloa oli hieman lainattu kyseiseltä päivältä. Onneksi mukaan oli sattunut myös särkylääkettä. Aurinkoisen sään sekä hyvän ruoka- ja juomatilanteen johdosta päivä saatiin kuitenkin melko nopeasti käyntiin laiturilla lepäilyllä ja uimisella.

Illanvietto tapahtui taas pääosin veden äärellä. Myös jutun alussa mainittu vesiliukumäki pääsi illan aikana

testausvaiheeseen. Tuloksena oli lopulta yksi lohjennut hammas, jonka puolikas on mitä todennäköisimmin edelleen järvestä. Illan aikana tapahtui varmasti myös paljon muuta oleellista, mutta eilen päättynyt UlkoXQ on vienyt kirjoittajan aivokapasiteetin jopa alkuperäistä alhaisemmalle tasolle, joten muistaminen tuottaa vaikeuksia. Toivotaan, että kuvat todellakin kertovat enemmän kuin tuhat sanaa.

Vielä lopuksi haluan kiittää Lottaa, joka ansiota tämä hieno mökkiviikonloppu oli. Erityisesti hänen paistamansa kenties Oriveden parhaat letut ansaitsevat kunniamaininnan. Lisäksi haluan haastaa koko Indecsin jäsenistön saapumaan paikalle ensi vuonna vielä suuremmalla joukolla.

Kusifuksi
Tuomas Ilvonen

“Kun olin saanut kirkkaan oranssit uimashortsini jalastani ja alkanut suorittaa toimenpidettä, tunsin pian jotain takapuolessani, siis siinä keskellä. Tässä vaiheessa tein, kuten jokainen vieraita objekteja pakaroidensa väliin haluamaton ihminen tekisi, eli syöksyin eteenpäin.”

Niko Siltanen DIY-vesiliukumäessä. Kuva: Laura Yltävä

Haastattelussa Tommi Mahlamäki

Lehtori ja ryhmäliikuntaohjaaja, kuinka tähän päädyttiin?

Haastattelu on jatkoa alkuvuodesta aloitetulle juttusarjalle, jossa tarkoituksena on tutustua laitoksemme opetushenkilökuntaan. Juttusarjan toisessa osassa vuorossa tiukkojen kysymysten ristituleen joutuu lehtori Tommi Mahlamäki. Mahlamäki on jäsenistölle tutu ainakin Markkinoinnin kurssilta ja Tamppi-Areenan Pump! -tunneilta.

Trikoot jalkaan ja Pump!aamaan

Pump! -tunneilla käyneenä minun oli heti ensimmäisenä saatava tietää miten Mahlamäki on päätenyt ohjaamaan salillista tankoja nostelevia opiskelijoita. "Siihen on ehkä useampikin syy. Yksi on ainakin tietynlainen näytönhalu. Se, että pystyy tekemään hassujakin asioita, jotka eivät ole ihan sitä normitekemistä." Mahlamäki vastaa ja kertoo, että halusi hän tehdä vaikutuksen myös erääseen tiettyyn henkilöön. Oman arvionsa mukaan Mahlamäki on haastanut itseään Pump! -tunneilla jo seitsemän tai kahdeksan vuotta. Ja kivaa tuntuu olevan. Pump! -tuntien

vetäminen auttaa pysymään kunnossa. Aloitettuaan tuntien ohjaamisen, se toimi vastapainona salibandyyn pelaamiselle, mutta jäi osaksi kuntoilua, kun salibandyssä tuli loukkautumisia.

Mahlamäelle ei kuitenkaan ollut lukiossa vielä selvää, että hän tulisi Tampereelle opiskelemaan, mutta sitten arvostetun koulun ja hyvän opetuksen maine houkuttelivat miehen TTY:lle. Hänen opiskeluaikoihinsa verrattuna

"Tietynlailla halusin olla mukana sellaisessa tekemisessä, jolla pystyi oikeasti vaikuttamaan"

Soittorasias

Salibandy onkin ollut keskeinen osa Mahlamäen opiskeluaikoja, jotka hän vietti meidän tapaamme Tampereen Teknillisellä Yliopistolla. Tampereen lähettäviltä Kolhosta kotoisin oleva Mahlamäki tuli alun perin sisään tietotekniikalle, mutta on valmistunut diplomi-insinööriksi teollisuustalouden laitokselta. Rakkaimmaksi opiskeluaiheeksi hän nimeää juuri salibandyyn pelaamisen. Yliopiston joukkue, Soittorasias, jossa Mahlamäki pelasi, muistutti tuolloin nykyisen kaltaisia kerhoja. Joukkueella oli kuulemma kerhohuonekin, perinteisin baaritiskein, jääkaapein ja kahvinkeitin varusteltuna. "Kasattiin joukkue joka oli enemmän tai vähemmän nostopurukkaa alemmasta divisioonasta. Edellisen kauden ykkösjoukkue käytännössä hajosi kasaan, ja uudella porukalla alkukaudesta hävittiin kaikki pellit, mutta loppukaudesta saatiin tarpeeksi voittoja, että säilyttiin sarjassa. Se oli ihan uskomaton fiilis!" Mahlamäki muistelee.

Mahlamäen mielestä nykyisin opiskelijaelämä on ammattimaisempaa ja harrastustoiminta ei ehkä ole niin aktiivista. "Sinänsä ymmärrettävää kun on nämä valmistumisajat. Se ei mahdollista sitä, että keskittyy pari vuotta johonkin muuhun". Myös tietotekniikan kehityksen myötä tulleet opetusmenetelmät eroavat niistä ajoista. "Sanoisin, että sitä kautta opiskelijoista kehittyy fiksumpia" Mahlamäki toteaa. Tänä päivänä on Mahlamäen mukaan myös helpompi lähestyä professoreja. Kyllä haastattelijaa vaan hermostutti kovasti tämän jutun tekeminen!

Ja vallan sai sisällä asuva pieni opettaja

Opettajaksi Mahlamäki kertoo päätyneensä tehtyään ensin assistentin hommia laitoksella. Sitä kautta hänellä oli mahdollisuus nähdä minkälainen laitos on. "Ilmapiiri oli tosi hyvä ja täällä oli hyvä henki päällä" Mahlamäki valottaa. Hän kertoo asiaan vaikuttaneen osittain myös aikaisem-

Lehtori Tommi Mahlamäki. Kuva: Laura Yltävä

min käydyt kurssit, joista esiin nousee ”Yrityksen johtaminen” –kurssi. ”Se opetti älyttömästi asioita. Tietynlailla halusin olla mukana sellaisessa tekemisessä, jolla pystyi oikeasti vaikuttamaan” Mahlamäki kertoo ”Minussa on asunut sellainen pieni opettaja myös varmaan aika kauan”.

Kolmannella luokalla kysyttäessä Mahlamäen tulevaisuuden ammatti oli kuitenkin ATK-insinööri. Kysyin Mahlamäeltä mitä hän tekisi, jos ei olisi aikanaan valinnut opettajan uraa. ”Opiskelin Amerikassa MBA:ta. Se oli aika rahoituspainotteista. Silloin oli vaihtoehtoina tulla takaisin tekemään diplomityö ja valmistua täältä tai jäädä Wallstreetille rahoituslalle. Se oli silloin ihan konkreettinen vaihtoehto” Mahlamäki vastaa.

Laitos tänä päivänä

Kysyin Mahlamäeltä vielä hänen kantaansa laitosta ravistelleisiin YT-neuvotteluihin. ”En toki näe sitä kovin fiksuna toimintana sitä siirtymää, että opettajia irtisanotaan ja heidän tilalleen palkataan enemmän tutkimuspainotteisia ihmisiä. Se näyttäisi kuitenkin olevan yliopiston tahtotila tällä hetkellä.” Neuvottelut näkyvät valitettavasti myös työilmapiirissä. Laitoksen toiminnassa neuvottelujen lopputulos näkyy Mahlamäen mukaan esimerkiksi siten, että joistain kursseista vetovastuu on sellaisilla henkilöillä, jotka eivät ole sellaista ennen tehneet. ”Oma näkemykseni on se, että kyllä se näkyy laadussa.”

Mahlamäen omat suunnitelmat tulevaisuuden suhteen ovat ainakin lyhyellä aikavälillä positiiviset, sillä hän on saanut kutsun Aucklandiin opettajavaihtoon ja lähtee sinne neljäksi kuukaudeksi heti ensi kuussa. ”Se on hieno mahdollisuus nähdä

Päätoimittaja Ellinoora Korpela haastattelemassa Tommi Mahlamäkeä tämän työhuoneessa. Kuva: Laura Yltävä

”Opiskelijoiden arvostusta Mahlamäen ei tarvitse epäillä.”

minkälaista toiminta siellä on, ja katsoa kauempaa tilannetta täällä.” Keväästä opettajavaihdon jälkeen Mahlamäellä ei kuitenkaan ole vielä varmaa tietoa. ”Tärkeintä minulle on olla sellaisessa työssä ja työpaikassa, jossa kokee että sitä tekemääni työtä arvostetaan.” Mahlamäki kertoo. Tällä hetkellä tilanne voisi olla parempikin. Opiskelijoiden arvostusta Mahlamäen ei tarvitse epäillä.

Jäsenistölle Mahlamäki lähettää terveisiä: ”Olkaa aktiivisia ja keskustelkaa ihmisten kanssa jutuista mitä täälläkin on tapahtunut. Löytäkää

muuta näkökulmia ja katsokaa eri valloissa asioita. Siihen auttaa esimerkiksi se, jos on ollut vaihdossa ja nähnyt vähän eri tapoja hoitaa asioita. Meidän laitoksella porukalla on hyvin sitä kaupallistamiseen ja muuhun liittyvää osaamista ja kun katsoo ympärilleen, täällä on paljon sitä tekniikka kaveria. Kumppaneita löytää ympäri yliopistoa kehittämään vaikka jotain uutta liiketoimintaa.”

Jokaisen Indecsiläisen Mahlamäki haluaisi osaavan markkinointitutkimimus-prosessin ”Sitä voi soveltaa niin monessa asiassa kuten omassa elämässä ja työelämässä. Aina on asiakas, sisäinen tai ulkoinen, jota voi kohdella paremmin ja joku josta voi pitää parempaa huolta

Päätoimittaja
Ellinoora Korpela

” Meidän laitoksella porukalla on hyvin sitä kaupallistamiseen ja muuhun liittyvää osaamista ja kun katsoo ympärilleen, täällä on paljon sitä tekniikka kaveria. Kumppaneita löytää ympäri yliopistoa kehittämään vaikka jotain uutta liiketoimintaa.”

Kesätöissä ABB:llä

Millainen oli Elina Poikosen kesä Helsingissä?

23-vuotias tuotantotalouden opiskelija Elina Poikonen Tampereelta työskenteli kuluneena kesänä ABB:llä Helsingissä. Koulun ja varsinkin Tuotantotalouden kilta Indecsin hallituksessa toimimisen lisäksi Elinan elämään mahtuu lavatansseja ja tanssikursseilla työskentelyä.

Millainen koulutustausta sinulla on?

Pääaineenani luen Teollisuustaloutta ja sivuaineinani Integroitua tuotekehitystä ja tuotantoa sekä Ohjelmistotekniikkaa. Aloitin nyt syksyllä viiden vuoden rakkaassa opinahjossani, TTY:llä.

Missä yksikössä työskentelit ja millaisia työtehtäviä kesätyöhösi kuului?

Olin ABB Oy Drives, Low Power AC:lla Projects and Management – yksikössä, jossa valmistelin, budjetoin ja aikataulutin uuden asiakastilan rakentamisprojektia.

Miten päädyit ja pääsit kesätöihin ABB:lle? Ensimmäistä kertaa vai oletko ollut aiemminkin ABB:llä?

En ole ennen tätä kesää työskennellyt ABB:lla. Hain ABB:lle nettilomakkeen avulla ja pomoni lähetti minulle

sähköpostia. Kävin haastattelussa paikalla ja sain paikan.

Miltä tuntui olla kesätöissä ABB:llä?

Minulla oli mukava työporukka, joka auttoi pääsemään jyvälle talon tavoista. Itse työni oli hyvin itsenäistä, josta pidin todella paljon. Pitäjänmäen toimipiste ja varsinkin E-tehdas tuntui aluksi kaoottiselta, mutta nopeasti siellä oppi liikkumaan.

Mikä työssäsi oli parasta?

Työssäni parasta olivat ehdottomasti ihanat työkaverini, joiden kanssa vietimme aikaa yhdessä myös vapaaajalla. Päivän paras hetki oli yhteinen lounastauko!

Mahtuiko kesään muutakin kuin työnteke?

Kesään mahtui työn lisäksi rakkainta harrastustani lavatansseja sekä ystävien kanssa kesästä nauttimista

Helsingin puistoissa. Paras tapa viettää aurinkoista iltapäivää töiden jälkeen on istua Espan puistossa ja syödä mansikoita ystävien kanssa.

Minkälaisia tulevaisuuden suunnitelmia sinulla on?

Tällä hetkellä olen vaihto-oppilaana Bilbaossa, Espanjassa. Kun täältä palailen joulun tietämillä, on minun tarkoitus etsiä sopiva diplomityöpaikka ja muuttaa Helsinkiin. Aikomukseni on valmistua joulukuksi 2015. Sen suurempia suunnitelmia en ole vielä ehtinyt tehdä. Nyt nautin Bilbaon kesästä ja opettelen espanjaa.

ABB palkkaa vuosittain noin tuhat kesätyöntekijää erilaisiin tehtäviin Suomessa. Haemme kesätyöntekijöitä pääasiassa Helsinkiin ja Vaasaan, mutta myös muilla ABB-paikkakunnilla on paikkoja avoinna. Haku ensi kesän paikkoihin aukeaa tammikuussa 2015.

Fuksiviikko kuvina ja taittajan pulmia

Uudet fuksit saapuivat Indecsille

Valitettavasti tällä kertaa kävi niin, ettei yksikään fukseista ottanut koppia fuksiviikosta Infactoon kirjoittamisesta, joten joudumme tyytymään minun näkemykseeni fuksiviikon tapahtumista. En kuitenkaan ollut fuksiviikolla mukana koko aikaa, enkä nähnyt sitä uuden opiskelijan näkökulmasta, vaan yritin ikuistaa hetkiä viikon kuluessa.

Itsehän olen Infacton valokuvaajana ja taittajana hieman pettynyt muuten niin aktiivisiin fukseihin, sillä suuris-

ta ponnisteluista huolimatta kukaan ei uskaltanut kertoa näkemystään tästä ainakin omista muistoissani mahtavasta viikosta.

Kiitos kuitenkin niille fukseille, jotka osallistuivat lehden tekemiseen ja helpottivat omaa urakkaani. Itseäni harmittaa myös se, ettei Ellin määrittämistä dediksistä pidetty kiinni kovin hyvin, mikä vaikeuttaa lehden taittoa suunnattomasti. Mitä voin nimittäin tehdä etukäteen, jos taitettavaa materiaalia ei ole?

Nyt toivonkin, että kaikki ottavat itseään niskasta kiinni, jotta saataisiin yhä parempi kiltalehti meidän kaikkien luettavaksi. Antakaa meille palautetta lehdestä, kertokaa mistä piditte ja mistä ette. Ehdottakaa uusia juttusarjoja tai mitä tahansa sisältöä, joka teitä kiinnostaisi.

Tapahtumarikasta syksyä toivottaa
valokuvaajanne ja taittajanne
Laura Yltävä

Suunnistus Indecs Challengeen voittoon

Seikkailu Herwannan metsissä

Maailmanlopun dragqueenit ja karannut pingviini

Tutoreiden ja muiden vanhempien tieteenharjoittajien suosittelemana päätimme, kostean saunaillan päätteeksi, osallistua legendaariseen Indecs Challengeen. Seuraavaksi tuli kehittää joukkueen kokoonpano, nimi ja teema. Ilmoittautumiskierroksella monen "Voi *tun" viljelemisen jälkeen päätimme lähteä sillä itsellään – ButterPussy.

Teemaksi laiskuudesta johtuen onnistuimme innovoimaan "pukeudutaan naisiksi" ja tähän liitettiin vielä luova maastokuvio facepaintin muodossa. Kasvomaalaus oli niin ristiriidassa alkuperäisen teeman kanssa, että sekin loppujen lopuksi sopi täysin jo *tuille menneeseen suunnitelmaamme. Joukkuekokoonpanona toimi dynaaminen 3-6 hengen vaihtuva jäsenistö, josta päivää ennen kisaa jäljellä oli vain 3. Kisapäivän aamuna puoltatoista tuntia ennen tapahtumaa saimme onneksi rekrytoitua joukkueellemme pingviinin.

Joukkueelle keksitty tarina dragqueen näytelmässä kadonneesta lemmikkipingviinistä, ja sen etsinnän aikana tapahtuneesta maailmanlopusta,

"Joukkueelle keksitty tarina dragqueen näytelmässä kadonneesta lemmikkipingviinistä, ja sen etsinnän aikana tapahtuneesta maailmanlopusta, selitti täysin loogisesti miksi miehillä on hameet, maastovärit ja humalainen pingviini."

selitti täysin loogisesti miksi miehillä on hameet, maastovärit ja humalain pingviini mukanaan. Taktiikkaan kuului Tinakenkäytön tunteellinen, semimiehinen tulkinta, joka sulatti karskeimmankin tuomarin sydämen. Pingviinin voltinheittotaito osoit-

Lassi Mäkinen ja Antti Kiviniemi suunnistamassa Herwannan metsässä hienojen maastokuvioitujen kasvomaalaustensa kanssa. Kuvan kuvaajan henkilöllisyys ei paljastunut Infacton toimitukselle.

tautui myös hyvin hyödylliseksi pistemagneetiksi – koulutus ei mennyt hukkaan.

Kylmä rasti lämmittää mieltä

Itse matkamme alkoi hyvin sekavissa merkeissä. Huomattuamme ensimmäisen rastin sijainnin totesimme – voi *tu, tässähän joutuu oikeasti suunnistamaan. Matkalla muodostimme timanttiakin kirkkaamman strategian. Tulisimme käymään kylmällä rastilla vähintään kaksi kertaa. Matka ei ollut

matkan aikana.

Lähdimme kilpailuun asenteella "tuskin voitetaan, mutta tuleepahan ainakin humala ja on hauskaa", sillä olihan mukana aiempien vuosien veteraaneja. Joidenkin huhujen mukaan jopa Indecin Lassi, viime vuoden champion, olisi mukana mittelössä. Toisaalta kilpailuhenkisyys meillä oli suoraan verrannollinen veren alkoholipitoisuuteen ja ensimmäisen rastin odotukset ylittävä suoriutuminen boostasi minäpystyvyyden huippuunsa. Suorittamisen jälkeen hämmäntävä taistelukiima valtasi nämä soturijumalat.

Kun taistelimme tiemme vesisodan kautta jälleen kylmälle rastille, löytyi iloksemme kohteesta jälleen useita, jopa _korkkaamattomia_ virvokkeita, joista pääsimme nauttimaan. Vielä kilpailun loppupuolellakin haikailimme kylmän rastin antimien perään.

Paikka X ja hälyttäviä merkkejä humalan laskemisesta

Saunarastilla humalatilamme koki dramaattisen takaiskun lämpimien antimien ansiosta. Emme antaneet tämän haitata, vaan kompensoimme

kuitenkaan ruusuinen, sillä kylmän rastin löytäminen post-apokalyptisen maailman dragqueeneille osoittautui suhteellisen haastavaksi. Puolen tunnin mekonheiluttelu kuitenkin palkittiin lopulta mukavalla yllätyksellä, jota hyödynnettiin vielä uudestaan

luonnollisesti nestetankkauksella saunomisen ohessa. Taisimme jopa myydä myyntihuumassamme tuutorimme sekä vaatteet tämän päältä suhteellisen edulliseen hintaan.

Koko kisan käännekohta oli epäilyksettä Juuson, Tuomaksen ja kump-paneiden Putin-rasti. Onnistuimme luovaa ajattelua käyttäen rikkomaan

löytämään tiemme paikkaan X jossa näimme kaikki loput joukkueet. Paikkaan jossa voittaja lopulta ratkaistiin. Jännitimme pisteiden laskua ja pun-taroimme mahdollisuuksiamme

Tiukat paikat

Kisan maaginen loppuratkaisu oli dramaattinen. Saimme parhaimmat

ja siirryimme maagisen triplamme turviin ensimmäistä kertaa kisassa johtoon. Tilanne tiukentui jälleen ja olimme tappiolla, kunnes sama tehokaksikko iski jälleen: Lassin osuman jälkeen Antti upotti heiton samaan mukiin ja Butterpussy voitti legendaarisella tavalla, kahden uskomattoman triplan ansiosta. Poika saunoi, viina virtasi ja railakkaat voitonjuhlat jatkuivat myöhään yöhön.

Suosittellemme Indecs Challengea kaikille, etenkin fukseille. Tapahtuma oli antoisin tähän mennessä ja aiomme osallistua (lue: voittaa) vastaisuudessaakin. Kiitämme tapahtuman järjestäjiä ja osallistujia tämän mahtavan elämyksen tarjoamisesta!

kirjoittanut: Lassi Mäkinen, Olli Poutanen, Antti Kiviniemi ja Markus Uusitalo

“Lähdimme kilpailuun asenteella ”tuskin voitetaan, mutta tuleepahan ainakin humala ja on hauskaa” ,sillä olihan mukana aiempien vuosien veteraaneja. Joidenkin huhujen mukaan jopa Indecsin Lassi, viime vuoden champion, olisi mukana mittelössä.”

Excelin pisteytyksen. Tähän tarvittiin luonnollisesti vain naavaa, laatuviiniä ja muutama kalja tuomareille. Pingviinin hämmästyttävä volttikaan ei mennyt Venäjälle asti, vaan jäi turvalisesti Ukrainaan.

Loppukisa menikin kiireessä ras-teja juostessa ja rasteilla juodessa. Lopulta onnistuimme kuitenkin

pisteet, mikä löi ryhmämme todella ällikällä. Yhtä mahtaviin pisteisiin ylsi kuitenkin myös toinen joukkue ja voittajaa lähdettiin ratkaisemaan ennenkuulumattomalla tavalla: BEERPONG-SHOOTOUTilla.

Pelin alku oli Butterpussylta pientä hapuilua, kunnes heitimme samalla vuorolla samaan vastustajan mukiin

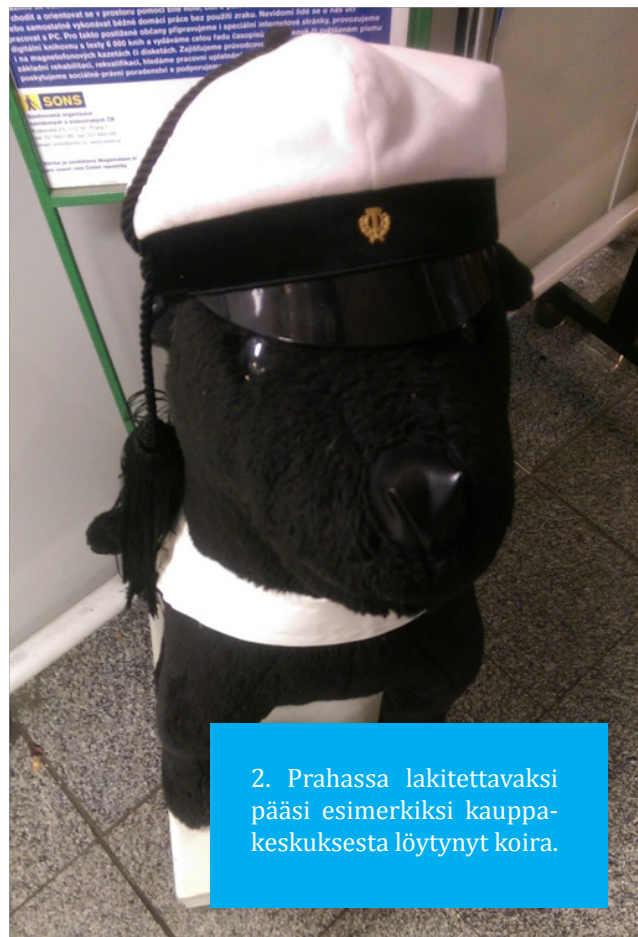
Antti Kiviniemi, Olli Poutanen ja Lassi Mäkinen voitonjuhlissa teekkarisaunalla hienon IC-voittaja-merkin kanssa. Myös tämän kuvan kuvaasta Infacton toimitus ei ole varma.

Lakituksia ulkoXQ:lla

Haaste

Sain Julia Roitolta viime numerossa haasteeksi kuvata kesän aikana teekkarilakki viidessä mahdollisimman hausassa ja erikoisessa paikassa. No kesä meni ja tuli ja haastekin jäi iloisesti mielenperukoille.

Päätinkin käyttää pientä luovuutta, koska en kesää pystynyt takaisin taikomaan, ja tehdä pienen koosteen siitä, mitä kaikkea ulkoXQ:lla lakitettiin. Yhdessäkään kuvassa ei esiinny minun lakkiani, kuvat eivät ole minun ottamiani ja niitä on vain neljä, eivätkä paikat ole kovin hauskoja tai erikoisia, mutta aina ei saa mitä tilaa.

2. Prahassa lakitettavaksi pääsi esimerkiksi kauppakeskuksesta löytynyt koira.

3. Samaisessa kauppakeskuksesta myös kirjava sonni sai lakin sarviensa väliin.

1. UlkoXQ:n aikana lakitettiin mm. Saksassa, Dresdenissä patsas, jonka sijainnista kenelläkään ei ole sen suurempaa tietoa. Kuvamateriaalin mukaan se on kuitenkin päässyt lakitettavaksi

4. Lakki löytyi myös puolalaisten hostelliystäviemme päästä, jonka seurauksena erään nimeltämainitsemattoman miehenkilön lakki meinasikin jäädä kyseisille naikkosille

Viimeiseksi haluaisin kiittää Valtteri Jokilaa kuvista ja haastaa rakkaan fuksini Johanna Tavian kirjoittamaan seuraavaan Infactoon sivun pituisen jutun aiheesta: Suo, kuokka ja fuksipassi

Antoisia kirjoitushetkiä

Maija Kruus

Vinkkejä fukseille

Vanhempi tieteenharjoittaja jakaa kokemuksiaan

Vinkki numero uno:

Paistamalla paranee! Jos haluat einespieron hajun pois ruuasta, paista se! Esim. eineslihapullat maistuvat triplasti paremmalta, kun ne paistaa pannulla! Älä siis tyydy kylmään ruokaan.

Vinkki #2:

Jos haluat syödä salaattia, syö koulussa. Koulussa saat vetää salaattia sen minkä napa vetää, eikä hinta muutu mihinkään! Ei siis kannata tuhlata kotona rahaa vihanneksiin, vaan käyttää toki kaikki hyöty kouluruokailusta.

Vinkki #3:

Popsitko porkkanaa? Tekeekö mieli popsia välipalaksi vihanneksia? Ei kannata, nimittäin empiiristen tutkimusten mukaan, kilo porkkanaa maksaa yleensä jotain puolentoista euron luokkaa.... Kilo porkkanaa sisältää n. 350 kaloria, kun taas ostamalla sipsiä (300g rainbow laatua n. 1,7 €) saat yli kolminkertaisen energiamäärän nassuun, ja olokin tulee paljon ähkymäksi.

Vinkki #4:

Onko ketsuppi loppu? Tuntuuko siltä, että puolet rahoistasi menee ketsuppiin? Ei hätää! Salaiset agentit ovat kenttätestein ratkaisseet ongelman! Tyhjät ketsuppipullot voit täyttää ilmaiseksi esim. makkärissä, koulussa tai ABC:llä! Sieltähän löytyy ne isot pumppupullot, mistä jokainen voi käydä ranskalaisiinsa ketsupin tapaista. Sinne vaan pullon kanssa epäilyttävän näköisenä täyttämään puteli. Jos koet tämän kuitenkin liian epäilyttäväksi toiminnaksi itsellesi, laita kaveri asialle. Jos tämäkään ei onnistu niin mene nyt ihmeessä edes autokaistan kautta, josta pyydät muutaman ylimääräisen ketsuppipussin, koska ne kaks pussukkaa nyt ei vaan yksinkertaisesti riitä mihinkään. Näin jääkaapistasi löytyy ketsuppia ainakin silloin, kun se perkuleen purkki taas tyhjenee kokonaan...

Vinkki #5:

Älä osta lidlistä vegetarinistipizzaa vaikka se onkin tarjouksessa! Älä.

Vinkki #6:

Pissaaminen parvekkeelta on ihan okei, jos alakerran naapurisi on mukku.

Vinkki #7:

Insimatikan harkat kannattaa tehdä (itse). Jos valitsit laajan matikan, niin onnea.

Vinkki #8:

Matkapuhelinviestimien kamerat on tehty sitä varten, että niillä voi kuvata. Kuvamateriaalia on hassunhauskaa selailla seuraavana päivänä matkapuhelinviestimen kuvaruudulta. Nykypäivänä kuvamateriaalin pystyy (kuulemma) siirtämään myös muihin laitteisiin, jolloin viestimen pieni kuvaruutukaan ei ahdistakaan niin paljoa. Tällainen kuvaamisharrastus voi olla antoisaa varsinkin, jos kaveriporukasta löytyy se tyyppi, joka ilta toisensa jälkeen unohtaa kaikki yksityiskohdat.

Santtu Loimusalo
www.sankaritsukkahousuissa.blogspot.fi

Tšekissä pannaan parhaiten a.k.a. ulkoXQ 2014

Perjantai 19.9.

Sitä hetkeä oli odotettu jo puoli vuotta. Nimittäin UlkoXQ:n 2014 lähtöä. Ja viimein se koitti klo 14 Konetalon takapihalta. Bussikuskina matkalla Helsinkiin oli tietysti vanha kunnon Hene. Matkalle lähti yhteensä 36 indecsläistä, joista kaksi opiskelee pääaineenaan biotekniikkaa ja yksi tietojohtamista.

Maisema Vltava-joen yli Prahan linnalle sumuisena aamuna. Kuva: Laura Yltävä

Heti matkan alussa jaettiin perinteiset arvonnimet: kylän vanhin ja torspo. Kylän vanhimmaksi valittiin itseoikeutetusti matkan vanhin konkari Harri Pakkala ja ensimmäiseksi torspoksi valittiin Laura Yltävä, koska hän myöhästyi sovitusta lähtöajasta. XQ-tiimissä hilpeyttä herätti Henen kommentti: "aina sama henkilö, jota odotetaan."

Itse lento sujui mukavasti ja saavuimme aikataulussa Prahaan. Lennon aikana muutaman lähimpänä istuvan matkalaisen kanssa pohdimme kohdemaiden olutkulttuuria ja teimme hypoteesin: Tšekissä pannaan parhaiten. Tämän hypoteesin paikkansapitävyyttä sitten XQ:n ajan jokainen yritti parhaansa mukaan selvittää, mutta siitä lisää myöhemmin.

Prahassa päädyimme pienen bussi- ja

kävelymatkan jälkeen hostelliin, jossa suoritettiin nopea majoittuminen ennen tutustumista paikalliseen ruoka- ja juomakulttuuriin. Itse päädyin perinteiseen tšekkiläiseen ravintolaan. Osa porukastamme tilasi paikallista gulassia, mutta Henkan kanssa päädyimme tilaamaan 2,5kg lihaa. Ja hyväähän se oli (eikä jäänyt edes nälkä)! Illan aikana tutustuimme paikallisiin kapakoihin, joissa olut oli

käytännössä ilmaista ja teimme vertailua eri panimoiden tarjoomista. Lisäksi illan päätteeksi päädyimme nauttimaan hieman kalliimpia drinkkejä paikkaan, joka oli ymmärtänyt tavan tuottaa lisäarvoa asiakkailleen. Naispuoliset tarjoilijat olivat ymmärtäneet, miten tarjoilu tulee suorittaa ja minkälaiset kehon liikkeet tuottavat lisäarvoa asiakkaille.

Lauantai 20.9.

Lähtö kohti Terezinin keskitysleiriä koitti aivan liian aikaisin aamulla ja bussissa oli melko uninen tunnelma. Kylän vanhimman aamuraportissa perehdyimme erityisesti lisäarvon määritelmään ja matka Tereziniin sujui yllättävän mukavasti. Terezinissä meillä oli opastettu kierros Pikkulinakkeessa, johon toisen maailmansodan aikana kerättiin juutalaisia työleirille. Pääsimme myös näkemään

legendaarisen Arbeit macht frei -kyltin. Ghetto museovierailun ja lounastauon jälkeen jatkoimme matkaa kohti Saksaa ja Dresdeniä. Terezinin jälkeen torspo vaihtui ensimmäisen kerran, ja arvonimen sai edelliseltä XQ:lta tuttu Torspo-Oskari.

Dredenissä paikalliset Estiem-opiskelijat olivat järjestäneet meille iltaohjelmaa teemalla "Party hard in German style." Illan aikana tutustuimme saksalaiseen olueen ja olutkulttuuriin huolella. Allekirjoittanut yritti tilata eräässä pubissa samanlaista juomaa kuin edellinen asiakas, mutta lopputuloksena saikin tiskille kymmenen vastaavaa olutta. No olutahan ei ole koskaan liikaa, joten tästäkin ongelmasta selvittiin.

Sunnuntai 21.9.

Sunnuntaiaamu oli XQ:n ainoa, jolloin sai nukkua edes kohtuullisen pitkään. Aamu kymmeneltä lähdimme paikallisten estiemereiden opastuksella Dresdenin kaupunkikierrokselle, missä meille esiteltiin kaupungin tärkeimmät nähtävyydet ja saimme suorittaa saksalaisten meille suunnittelemaa pieniä tehtäviä. Näistä päällimmäisenä mieleen jäi Hullun tutalaisen laulaminen paikallisen poliisilaitoksen

Patsas Terezinin keskitysleirillä. Kuva: Laura Yltävä

edessä.

Illan ohjelmassa piti alun perin olla grilli-ilta saksalaisten kanssa, mutta huonojen sääolojen vuoksi päätettiin siirtyä ruokailemaan porukalla perinteiseen saksalaiseen ravintolaan. Ravintolassa oli menossa octoberfest- teemaviikko ja pääsimmekin tutustumaan perinteiseen saksalaiseen ruokakulttuuriin. Paikalla tarjottiin myös olutta miehekkäissä litran tuopeissa. Kiitoksena estiemereille lahjoitimme heille pullon minttuviinaa ja kuinkas kävikään; korkki pääsi putoamaan. Osa porukasta päätyi ajamaan ratikalla ympäri kaupunkia, sillä tähän vähensi päivälipun kustannuksia. Tällä seikkailulla osasto päätyi kiipeilemään puissa saksalaisessa puistossa ja torspokin vaihtui jälleen.

Mikko Virtanen kasanneena useita teekkarilakkeja päähänsä. Kuva: Laura Yltävä

Maanantai 22.9.

Maanantaiaamuna oli edessä lähtö kohti Puolaa. Hostellin respassa koimme kuitenkin yllätyksen, kun saimme sinne jätetyn lapun. Vaikka torspo olikin vaihtunut jo useaan kertaan, oli Oskarin ryhmä nimetty team torspoksi. Tällä lapulla team torspo ilmoitti lähtevänsä omalle XQ:lle Münchenin Ocktoberfesteille. Totesimme, että siitä vaan ja porukkamme kutistui 32 henkilöön.

Päivän ohjelmassa meillä oli yritysvierailu Jelenia Gorassa PMP-Group -nimisessä paperikoneita valmistavassa

Maija Kruus, Tommi Parviainen, Juha-Matti Väisänen, Johannes Konsti, Ossi Kaartin- en ja Tuomas Suomi ratikkapysäkillä Dresdenissä. Kuva: Laura Yltävä

yhtymässä. Ensimmäisen yllätyksen koimme, kun heti portin vieressä tehdasalueella oli ryhmä kissoja. Lounaan jälkeen tutustuimme sitten itse yritykseen ensin Power Point shown ja sitten tehdaskierroksen muodossa. Tehtaalla koimme toisen yllätyksen, kun sisällä tehdashallissa oli lisää kissoja. Oppaamme kertoi, että kissat huolehtivat rotat pois hallista, mutta välillä kissoja saattaa päätyä myös Kiinaan lähteviin kontteihin. Suomessa tällainen tuskin olisi mahdollista..

Vierailun jälkeen lähdimme ajamaan kohti Wrocławia, missä majoituimme seuraavan yön. Matkalla kuljettamme osoittautui todelliseksi rallikuskiksi, sillä mutkaisilla vuoristoiteilläkin bussin mittari näytti lähes jatkuvasti 100 km/h nopeusrajoituksesta riippumatta. Kaikkien yllätykseksi saavuimme ilman kolareita hengissä Wrocławiin.

Illan suunnitelmana suurimmalla osalla matkailijoista oli tutustuminen puolalaisiin vaihtoehtoravintoloihin. Kyseisiä ravintoloita Wrocławissa oli lukuisia, mutta vain yhteen niistä naisetkin pääsivät sisään. Illan aikana huomasimme, että yllättäen naiset olivat innokkaampia tippaamaan tanssijoille kuin miehet. Tästä huolimatta tanssijat eivät heille jutelleet, vaan valitsivat baarin komeimmat miehet, Henkan ja Juuson. Esitykset eivät olleet kaikkien mielestä riittävän kiinnostavia, sillä eräskin matkailija nukahti kesken shown. Omien sanojensa mukaan hän ei sammunut, hän ei vain tietoisesti pyrkinyt välttämään

nukahtamista. Toinen matkalainen puolestaan tutustui paikallisiin ammatinharjoittajiin luullen näiden jopa rakastavan häntä ihan oikeasti. Illan aikana hän oli luovuttanut teekkarilakkinsa näiden haltuun, mutta onneksi pitkällisen työn ansiosta onnistui hankkimaan sen takaisin. Tästä suorituksesta torspokomitea kuitenkin palkitsi hänet torspon arvonnimellä. Mies itse kommentoi: ”parempi hölmöillä pitäen hauskaa ja maksaa kuin sammua ja maksaa silti.”

#kissanpentu tehtaalla. Kuva: Laura Yltävä

Tiistai 23.9.

Tiistiaamuna vuorossa oli XQ:n toinen yritysvierailu Volvon linja-autotehtaalla. Matkalla tänne saimme bussissa kuunnella viihdyttäviä tarinoita edellisen yön seikkailuista asianosaisten ja todistajien näkökulmista. Siinä

missä PMP-Groupin tehdas oli ollut kehityksensä tasolla, oli Volvon tehdas moderni nykyaikainen laitos, mistä saattoi löytää lean-filosofian mukaiset seurantajärjestelmät sekä tavaroiden säilytysperiaatteet. Tehtaalla näimme koko linja-autonvalmistusprosessin vaihe vaiheelta rungon ensimmäisten osien kiinnittämisestä valmiiden autojen testaamiseen asti.

Vierailun jälkeen edessä oli XQ:n pisin bussimatka, noin 5h, takaisin Prahaan. Matka Prahaan sujui yllättävänkin nopeasti ja kuuden jälkeen majoituimme jo ensimmäiseltä yöltä tuttuun hostelliin.

Illan aluksi osasto, johon kuului, päätyi erittäin hyvään tšekkiläiseen ravintolaan, missä tilasimme pöytään lihalautasen seitsemälle hengelle. Ruuan sulattelun jälkeen päätimme lähteä toteuttamaan yhtä XQ-perinnettä: laulamista Ruotsin suurlähetystön edessä. Itse matka suurlähetystölle oli eppinen ja Minnet-kappaleen laulaminen lähetystön edessä oli mieleenpainuva kokemus. Tällä retkellä vierailimme myös kahdella geokätköllä, mihin osa joukostamme hajosi täysin. Seurauksena tästä neljän aikaan aamuyöstä perustettiin HeRMO, Hervannan rosvoavat maantieteen oppijat, jonka tarkoituksena on lopettaa huonot harrastukset ja opettaa parempia. Ja näihin huonoihin harrastuksiin kuuluu siis ainakin geokätköily...

Keskiviikko 24.9.

Viimeisenä aamuna matkamme suuntautui Ceska Rafinerska -nimiseen öljynjalostamoon. Edellinen ilta oli venähtänyt kaikilla melko pitkäksi ja bussissa oli hyvin kuollut tunnelma. Vierailun alussa dia-shown aikana puolet porukasta pilkki istuessaan ja bussilla suoritetun tehdaskierroksen aikana noin kaksi kolmasosaa matkalaisista nukkui. Kellekään ei jäänyt kovin paljoa käteen vierailusta, ja vierailun lopuksi esitettiin kysymykseen: "olisiko täällä meille töitä" vastaus oli: "saatte parempia töitä Suomesta."

Lyhyen lounastauon jälkeen siirryimme Kozelin panimolle tutustumaan oluenvalmistukseen. Ensimmäistä

Excuporukka Volvon tehtaalla. Kuva: Volvon työntekijä

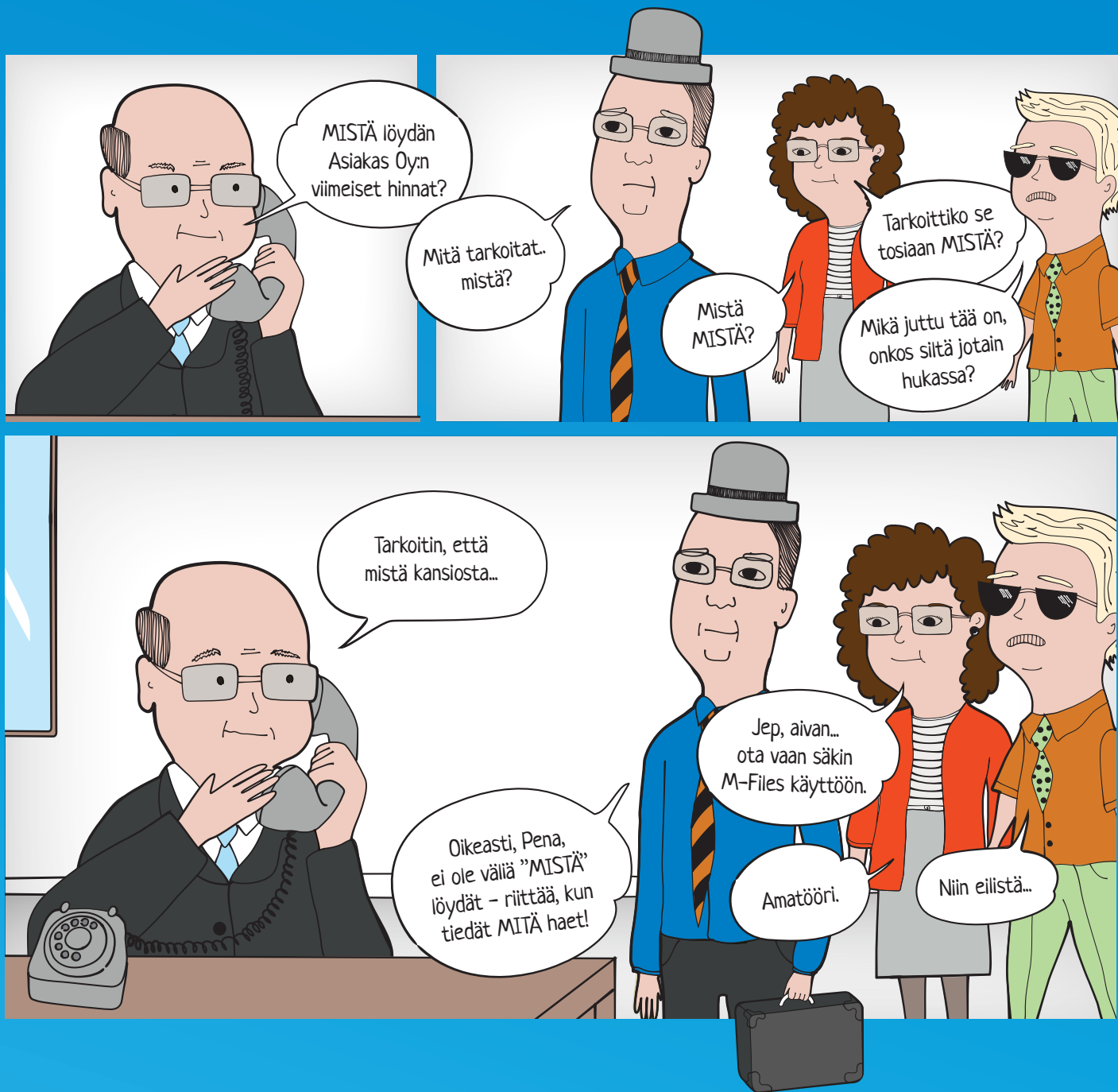
kertaa koko XQ:n aikana kukaan matkailijoista ei nukkunut yritysvierailulla! Kuulimme Kozelin panimon historiasta ja pääsimme näkemään oluenvalmistusprosessin eri vaiheet. Erityisesti ihmetystä aiheutti pulloituslinjalta tulevien pullojen määrä: kuka nuo kaikki oikein juo? Vierailun kohokohta oli olutkellarissa suoraan hanasta tarjottu kylmä olut. Kukaan ei ollut ennen saanut näin hyvää olutta, ja vierailun jälkeen onkin perusteltua todeta: "Tšekissä pannaan parhaiten!" Parin tunnin vapaa-ajan jälkeen oli aika suunnata kohti lentokenttää ja koti-Suomea. Kun olimme saaneet laukukamme hihnalta, suuntasimme viimeisen kerran bussiin tällä XQ:lla.

Jälleen kerran kuskina oli Hene, joka ilmoitti että matkalla Tampereelle olisi bileet tuttuun tapaan. Kovakuntoisimmat matkalaiset jaksoivatkin bilettää Henen kanssa koko matkan, vaikka bussin takaosa olisikin halunnut nukkua. Väsynyt mutta onnellinen porukka saapui takaisin Konetalon takapihalle noin kello kolme aamuyöllä. Kaikkien huulilla pyöri lause: "olipa hyvä matka, onneksi tuli lähdettyä." Innokkaimmat alkoivat jo odottaa ensi vuotta ja uutta UlkoXQ:a. XQ-tiimin puolesta,

Juuso Koivula, XQ-tiimin CMO, ohjelmavastaava

Bussillinen väsyneitä excuiliijoita. Kuva: Laura Yltävä

KUN KÄYTÖSSÄ ON M-FILES, VOIT UNOHTAA "MISSÄ" JA "MISTÄ". RIITTÄÄ, KUN TIEDÄT, MITÄ ETSIT.

M-Filesin hallintaratkaisu uudistaa yritysten tavan tallentaa, varmistaa ja jakaa informaatiota. Ainutlaatuinen, helppokäyttöinen järjestelmämme organisoii ja käsittelee tietoa perustuen sen sisältöön, ei sijaintiin.

Tuhannet yritykset yli 100 maassa ovat liittyneet M-Files-vallankumoukseen parantaakseen tuottavuuttaan ja toimintansa laatua.

Annamme mielellämme lisätietoa siitä, kuinka M-Files auttaa sinun yritystäsi keskittymään olennaiseen. Soita **03 3138 7500**, mene osoitteeseen www.m-files.com tai lähetä yhteydenottopyyntö osoitteeseen sales@m-files.com.

 M-Files[®]
Dynamic Content Management

High performance. Delivered.

Accenture Strategy Spring Internship

Accenture Strategy consultants work together with CEOs and top management of the leading Nordic and global companies, helping them to build high performance businesses. Project assignments range from growth and sales strategies to operating models, operational efficiency and technology strategies.

We are looking for fresh talent to join our team where diverse, remarkable people work closely together to solve problems and create the future.

Our internship program is the best opportunity to explore management consulting at Accenture. The typical duration and timing is 8–12 weeks during the spring months, depending on project assignments and the availability of the intern.

If you're a near-to-graduate student (180+ credits) with an outstanding academic record and want to challenge yourself, check us out and apply by October 9th. Please apply at accenture.fi/tyopaikat, search for job

opening "Accenture Strategy Spring Internship". Please remember to attach your application letter, CV, university transcripts and high school diploma.

Find out more about us on accenture.fi/tyopaikat or email your questions to jaakko.luomaranta@accenture.com.

We look forward to hearing from you!

Accenture Strategy
Helsinki team